

[Aagaard]

Ikke mindst på den baggrund er det vigtigt, at vi drager lære af de dårlige eksempler, som de seneste år har leveret i alt for stort tal. Jeg har allerede nævnt SEAS, og jeg kunne nævne Naturgas Syd, Bibliotekscentralen, Maskinfabrikken Sønderjylland; og for direkte skatteyderbetalte penge har en enkelt kommune tabt 25 mio. kr. eller over 1.300 kr. pr. indbygger på et enkelt projekt, nemlig et vandbehandlings- og kursuscenter. Derfor må lovgivningen efter vor opfattelse strammes op. Vi skal ikke hænge nogen ud, men lære af vore fejltagelser.

I Det Konservative Folkeparti vil vi på ingen måde forhindre, at det offentlige og dermed skatteyderne kan tjene penge på de mange gode ideer og den knowhow, der findes i offentlige selskaber, men det er risikobetonede aktiviteter, der nøje må vurderes. Er en idé så salgbar, at f.eks. udenlandske købere henvender sig for at købe, ja, så skal man selvfølgelig sælge; men der findes ikke mange private virksomheder, hvor man kan springe direkte fra udvikling til salg og eksport, uden at der finder en produktion sted, og med en sådan opstår problemerne. Det kan se nok så lovende ud, men der er en risiko, som man skal forholde sig til. Her skal der efter vor opfattelse professionelle til, og finder man dem, ja, så kan den offentlige idéindehaver få royalties. Derfor er privatisering af opgaverne sagen.

Ligestillingen af de 10 mio. kr., som kommunerne må yde som lån til forskerparker, med de midler, som må indskydes i selskaber, forrykker balancen yderligere fra kommunale og amtskommunale serviceopgaver over mod engagement i egentlig produktion forklædt som erhvervsudvikling. Det gør det ekstra nødvendigt, at reglerne bliver klare og lette at administrere.

Jeg siger ikke, at vi ser alle effekterne med det samme, men man skal huske, at der er lovgivet på baggrund af, hvordan situationen er nu med tillæg af de gode hensigter, man gerne vil fremme. Vi skal dog huske det, man kan kalde lovens dynamiske effekt: Hvilken fristelse vil dette ikke kunne være for svagere sjæle eller folk, der er modtagelige for pres i den kommunale verden? Vi kan risikere at se et pres for at indskyde kapital i urentable virksomheder eller konkurrerende indskud imellem kommunerne.

Den revisionsbestemmelse, der er sat ind i loven om kommunernes og amtskommunernes samarbejde med aktieselskaber i folketingsåret 1994-95, ser vi frem til, men problemet består nu.

Konkurrenceforvridning er et andet aspekt, der skal have en fremtrædende plads i analyse og vurdering af projekter, hvor offentlige penge er involveret. Ét er jo nemlig de penge, som skatteyderne eller de tvungne forbrugere kan tabe; noget andet er de tab, der påføres f.eks. andre erhvervsdrivende, der må lukke deres virksomhed.

Vi har med denne forespørgsel ønsket at sikre, at vi i Tinget får lejlighed til på baggrund af, hvad vi har oplevet, at drøfte disse vigtige spørgsmål, og vi håber, at de eksempler, der er kommet frem, vil være kilde til inspiration for en afgrænsning og opstramning af både lovtekst og administration.

Derfor skal jeg på vegne af Det Konservative Folkeparti, Venstre og Fremskridtspartiet fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget konstaterer, at koncessionerede selskaber, statslig og kommunal deltagelse i produktionsaktiviteter kan medføre risiko for tab for skatteyderne, opfordres regeringen til i indeværende folketingssamling at fremsætte fornødne lovforslag, der sikrer,

- at al deltagelse fra koncessionerede selskaber, staten og kommunerne i sideordnede produktionsaktiviteter ikke kan finde sted, og
- at ny lovgivning underkastes en vurdering af eventuelle konkurrencemæssige konsekvenser.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 24).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i de videre forhandlinger.

Peter Hansen-Nord (V):

Nærhedsprincippet er et yndet fælles politisk begreb, som vi dyrker intensivt, når der